

درباره هفته دفاع مقدس

دفاع مقدس در کلام رهبری

هفته دفاع مقدس نمودار مجموعه ای از برجسته ترین افتخارات ملت ایران در دفاع از مرزهای میهن اسلامی و جانفشانی دلاورانه در پای پرچم برافراشته اسلام و قرآن است. در این مجموعه تابناک، درخشنده ترین و نفیس ترین نگین گرانبها یاد و خاطره شهیدان است. آنها جوانان و جوانمردان رشید و پاک سرشتی بودند که با آگاهی و درک والای خود موقعیت حساس کشور را تشخیص دادند و وظیفه بزرگ جهاد در راه خدا را مشتاقانه پذیرا شدند. هر ملتی که چنین دلاوران آگاه و شجاعی را در دامان خود پرورده باشد حق دارد به آنان ببالد و آنان را الگوی تربیت جوانان خود در همه دورانها بداند...

دفاع مقدس و غرور ملی

هشت سال دفاع جانانه ملت در برابر تجاوز وحشیانه دشمن منشأ غرور ملی پایان ناپذیری برای مردم سلحشور ایران گردید و باعث شد که توطئه مشترک شرق و غرب برای به زانو درآوردن ملت بزرگ ایران به فرصتی برای اثبات توانمندیهای اسلام و انقلاب و کشور تبدیلی شود. رشادتهای جوانان برومند، انقلاب و نظام را بیمه کرد و نشان داد که با داشتن پشتوانه مردمی و در پرتو حاکمیت اسلام و وحدت نیروها می توان هر دشمن خیره سری را ناکام ساخت.

دفاع مقدس و ولایت پذیری

این روزها هنگامی که یادی از دفاع مقدس می شود، دنیای بی از شرف و حماسه ملتی نجیب و آزاده در اذهان تداعی می شود که عطر معنویت و صفای خاصی به ما ارزانی می دارد. ملتی که با پرورش رزمندگانی حماسه آفرین مفهوم روشن «تعبد در برابر ولایت» را به نمایش گذاشتند و با انگیزه «ادای تکلیف» در پی «مرجع و

رهبر» خود سر از پا نشناخته، به جبهه های حق علیه باطل شتافتند و طلوع عشقی بی بدیل را ترسیم کردند و به پیروزی بزرگی که حفاظت از وجب به وجب سرزمین اسلامی و صیانت از مکتب و عقیده بود دست یازیدند.

پیام دفاع مقدس

هفته دفاع مقدس یادآور خونهای مقدسی است که در پای شجره طوبای انقلاب اسلامی ریخته شد. فرزندان جبهه و شهادت اطاعت را عبادت می بینند. وارثان دفاع مقدس عزت جهاد را با ذلت در خانه نشستن عوض نمی کنند. ایستادگی آنها نشستگان تاریخ را به قیام وا می دارد و این پیام بزرگ دفاع مقدس است .

سالهای عشق و عطش

خدایا، آن سالها رفتند؛ سالهای زلال مهربانی؛ سالهای سجود و صعود؛ سالهای اوج شهادت و شجاعت مادران شهید؛ سالهای سنگرهای سوز و گداز؛ سالهای خوش «دوکوهه»؛ سالهای بی قراری و انتظار. دریغا که سالهای عشق و عطش گذشت!

دفاع مقدس و انگیزه ما

مردم ایران با برخورداری از رهبری توانا و آگاه، هوشمندانه و با انگیزه های دینی و ملی در مقابل دشمن متجاوز به پاخاست و صحنه های زیبای بی از وفاق ملی را به نمایش گذاشت. انگیزه حضور مردم ما دینی، عقیدتی و ملی بود. دفاع ما نبردی صددرد صد شرافتمندانه بود و به همین دلیل حاضر نشدی مقرررات انسانی و اسلامی را در این جنگ زی را بگذاریم.

جبهه، مدرسه ی عشق

چهره ای شاد و نورانی داشت. خوب که نگاهش می کردی می توانستی آثار خستگی را در صورتش ببینی. ولی چشمانش تو را بی شتر مجذوب خود می کرد. لباس خاکی، ساده و تمیزی بر تن داشت. هفده ساله نشان می داد. لاغر و باریک اندام بود و در

چهره‌اش مظلومی‌تی غریب موج می‌زد. اصلاً به او نمی‌آمد که مرد جنگ و جبهه باشد؛ اما نگاهش می‌گفت: «جبهه بزرگ و کوچک نمی‌شناسد، عشق می‌شناسد.» به او می‌گویی: «چرا به مدرسه نرفتی؟». با اخم نگاه می‌کند و جواب می‌دهد: «جبهه خود مدرسه است؛ آن هم مدرسه عشق و ایثار؛ مدرسه‌ای که انسان کامل پرورش می‌دهد». بعد لبخندی می‌زند. لبخندش سراسر معنا بود. سال‌ها بعد مادرش عکسش را نشانم داد و گفت: در کربلای پنج کربلای بی شد...

دل‌تنگ روزهای خدای

دل‌م برای جبهه تنگ شده؛ روزهای بی‌که خدا نزدیکی بود؛ آن روزها که صدای توپ و تفنگ در هم پی‌چیده بود و نوای بی‌زهرای و بی‌حسین شهر را پر کرده بود. دل‌م برای غروب‌های شلمچه، موج‌های خروشان اروند، دوکوهه و حسینیه حاج همت تنگ شده. دل‌م هوای نماز مسجد جامع خرمشهر کرده. کاش دوباره در زمینی صبحگاهی می‌نشستی. پای دعای «عهد» بچه‌ها. دل‌م هوای ایستگاه صلواتی با آن چای همیشگی جوش خورده‌اش کرده. دل‌م برای همه چی ز جبهه و جنگ تنگ شده. از شهر و حصارهای بلندش خسته‌ام. خدایا، دل‌م تنگ روزهای خدای بی است...

پشت هیاهوی شهر

پشت هیاهوی شهر، پشت این حجم سیاه بی‌اعتنای بی، پشت این تراکم خودبینی و خودخواهی، پشت این تزویرها و تظاهرها، سنگرهای بی بود پر از سجاده‌های سبز و فرصت‌های آبی با فرشهای بی از آسمان؛ هوای آکنده از اخلاق و صمیمیت؛ خلوت‌های بی که پوشیده از آفتاب بود و سرشار از خدا و عشق؛ لبری ز از آینه بود و آرامش؛ وقت‌های بی که می‌شد زانو به زانوی عشق نشست و با خدا صحبت کرد. ماه‌ها و سال‌های بی که دور از خود می‌توانستی با سر انگشتان دعا حیات را لمس کنی، با تمام دلت در فضای شفاف گل‌ها بنشینی، شیرینی پرواز را بنوشی و حضور خدا را ادراک کنی. آه آن روزها و آن سال‌های خوب کجاست؟! شب‌های بی که همگی شب قدر بود...

زنان و دفاع مقدس

زنان ای‌رانی با انقلاب اسلامی و جنگ‌های دو باره یافتند. زنان ای‌رانی همان مادران، همسران و خواهران کسانی بودند که در صف مقدم جبهه از عقیده و ناموس و سرزمین‌خویش دفاع می‌کردند. زنان شجاع ایران اسلامی حماسه‌آفرینان عرصه‌های پشتی‌بانی و امداد جبهه‌های جنگ و جهاد بودند که نقش خویش را در نه‌ای‌ت تعهد، ای‌ثار و تلاش ای‌فا کردند و در این میدان سخت و طاقت‌فرسا نیز موفق و سربلند به در آمدند و افتخاری بر افتخارات خویش افزودند که به جز زنان صدر اسلام نمی‌توان نمونه‌ای برای آن نشان داد. حضور در خط مقدم جبهه و جنگ، پرستاری و مداوای مجروحان جنگی، تهیه وسایل رفاهی برای مردان جنگ، و حضور فرهنگی در شهرها از مهم‌ترین فعالیت‌های زنان در طول دفاع مقدس بوده است. زنان حماسه‌های بزرگ آفریدند و دیدگان تاریخ را در بهتی عجیب فرو بردند.

دفاع مقدس و هنر

همواره دفاع‌ملتها از سرزمین‌های خویش الهام‌بخش هنرمندان متعهد و مسئول بوده است. با نگاهی کوتاه به عرصه‌های مختلف هنری - ادبیات، سینما، نقاشی، موسیقی و غیره - می‌توان دریافت که بهترین و برترین آثار متعلق به جنگ‌های دفاعی و مقدس است. بر این اساس دفاع مقدس ما نیز منبع سرشار و پای‌ان‌ناپذیری برای خلق آثار هنری برتر و متعهد است. اگر بخواهیم صحنه‌های به یادماندنی جنگ و دفاع مقدس برای تمام نسل‌ها و عصرها ماندگار بماند باید آن رشادت‌ها، شهادت‌ها و جانبازی‌ها را در قالب‌های مختلف هنری درآوریم. نسل‌های بعد باید بدانند که برای حفظ این سرزمین چه عزی‌زانی جان و مال خویش را در طبق اخلاص نهاده‌اند و این مهم می‌سر نمی‌شود مگر این‌که درباره جنگ فی‌الم‌های برتر، شعرهای پر محتوا، داستان‌های پر شور و نقاشی‌های پرجاذبه ساخته و پرداخته شود.

دفاع مقدس و استقلال نظامی

ایران قبل از انقلاب اسلامی کشوری بود که در تمام مسائل نظامی وابسته به آمریکایا و غرب بود. حضور مستشاران نظامی آمریکایا در تمام سطوح نیروهای مسلح آشکار بود. اما با وقوع انقلاب اسلامی و اخراج مستشاران نظامی و شروع جنگ تحمیلی، نیروهای نظامی، خود ارکان ارتش و صنایع نظامی را در اختیار گرفتند. نیاهای مختلف جنگ و تحریم شدیدی تسلیحاتی باعث شد در صنایع نظامی نوآوریهای مختلفی بروز کند. این روند بعد از جنگ نیز ادامه یافت. ساخت موشکها و تانکهای پیشرفته و ناوهای کوچک و بزرگ از دستاوردهای مهم صنایع نظامی در طول دوران دفاع مقدس می باشد.

خاطره ای از آن روزه

تازه جنگ شروع شده بود. خبرهای سخت و دردناکی از جبهه های جنوب و غرب می رسید. بی دردان مرفه فرار را بر قرار ترجیح می دادند و بار سفر به سوی بهشت خیالی غرب می بستند. پابرهنگان همیشه استوار با کمترین سلاح و تجهیزاتی در مقابل دشمن تا بن دندان مسلح ایستادگی می کردند. آن روز وقتی از مدرسه به خانه آمدم دیدم مادر لباس های سبز پدر را آماده می کند. خواهر کوچکم سعی می کرد پوتین های پدر را تمیز کند. بوی عطر پدر فضای خانه را خوشبو کرده بود. پدر در لباس رزم چه استوار و راست قامت می نمود. او می رفت، مادر آهسته گریه می کرد، خواهرم از پدر سوغاتی می خواست و من به تماشای قدم های استوار او ایستاده بودم. او رفت و از جبهه برایمان سوغات شهادت آورد.

جوانان و دفاع مقدس

بسیاری از نیروهای حاضر در جبهه ها جوانان بودند. جوانان در قالب نیروهای بسیج حضوری چشم گیری در دفاع مقدس داشته اند. این جوانان از سر کلاس درس و دانشگاه یا کارخانه و مزرعه و اداره برای دفاع از آرمان و سرزمین خود به جبهه ها آمده بودند. جوانان ایران اسلامی با خلق رشادتهای فراوان نشان دادند که بهترین جوانان جهانند. الگوی این جوانان، جوانان کربلا بود. ملتی که چنین جوانانی دارد به جاست که بر خود ببالد و به داشتن چنین جوانانی افتخار کند.

در سوگ شهادت شهیدان

رفتند عاشقان خدا از دیار ما
از حد خود گذشت غم بی شمار ما
دل‌هایمان به هم‌ره این کاروان برفت
در ره بماند دی‌ده امیدوار ما
یک عده یافتند مقصد و مقصود خویش
واحسرتا به سر نرسید انتظار ما
عمری پی وصال دوی‌دی‌م و عاقبت
اندر فراق سوخت دل داغدار ما
یاران زقید و بند علایق رها شدند
ماندی‌م و خاطرات کهن در کنار ما
افسوس روزگار شهادت به سر رسید
سوز و گداز و آه و فغان شد نثار ما
دی‌گر تمام قافله‌ها کوچ کرده‌اند
برجای مانده است تن زخم‌دار ما